YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
10 päivänä huhtikuuta 2003 *

Asiassa C-114/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Ström, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja E. Puisais,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

(EYVL L 123, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.1.2003 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.3.2002 ja jossa se vaatii yhteisöjen

tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 98/8/EY 34 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 24 kuukauden kuluessa sen voimaantulosta eli viimeistään 14.5.2000, ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut Ranskan viranomaisilta mitään tietoa direktiivin 98/8/EY täytäntöönpanosta, se aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio kehotti Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa, ja koska se ei saanut tältä vastausta, komissio lähetti 2.2.2001 perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä jäsenvaltiota toteuttamaan kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa tämän lausunnon tiedoksiannosta.

4 Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 15.3.2001 päivätyllä kirjeellään esityksestä määräykseksi, jolla on tarkoitus panna täytäntöön muun muassa direktiivi 98/8/EY soveltamalla 3.1.2001 annettua lakia nro 2001-1, joka koskee hallituksen valtuuttamista panemaan määräyksillään täytäntöön yhteisön direktiivit ja tietyt yhteisön oikeuden säännökset (JORF 4.1.2001, s. 93). Myös esitys biosidituotteita koskevaksi soveltamisasetukseksi on laadittu, ja se julkaistaan mahdollisimman pian.

5 Ranskan viranomaiset toimittivat 26.4.2001 päivätyllä kirjeellään komissiolle jäljennöksen 11.4.2001 annetusta määräyksestä nro 2001-321, joka koskee ympäristön alaan liittyvien yhteisön direktiivien ja tiettyjen yhteisön oikeuteen kuuluvien säännösten täytäntöönpanoa (JORF 14.4.2001, s. 5820).

6 Komissio on nostanut tämän kanteen katsottuaan, että direktiivin 98/8/EY täytäntöönpano on jäänyt epätäydelliseksi.

7 Tämän väitteensä tueksi komissio vetoaa siihen, että direktiivi 98/8/EY on pantu täytäntöön 11.4.2001 annetulla määräyksellä vain osittain. Täytäntöönpanotoimia ei näin ollen ole toteutettu — tai ainakaan niistä ei ole ilmoitettu komissiolle — kyseisen direktiivin 3 artiklan 4, 5 ja 7 kohdan sekä 4, 8, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 ja 26 artiklan osalta.

8 Ranskan hallitus myöntää, että se ei ole huolehtinut direktiivin 98/8/EY täydellisestä täytäntöönpanosta. Tämä viivästys johtuu pääasiallisesti siitä, että asiakirjoja koskeva arviointimenettely täytyy järjestää parhaimmalla mahdollisella tavalla, mikä edellyttää useiden elinten myötävaikutusta. Se vetoaa kuitenkin siihen, että useiden vielä valmisteluvaiheessa olevien säädösten avulla kyseisen direktiivin säännökset saatetaan kokonaisuudessaan osaksi kansallista oikeutta.

9 Tältä osin on aiheellista huomauttaa, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. erityisesti asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta ja asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta).

10 Käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin kiistatonta, että Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä huolehtiakseen direktiivin 98/8/EY täydellisestä täytäntöönpanosta tätä varten asetetussa määräajassa.

11 On syytä lisätä, että yhtä lailla vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. erityisesti asia C-276/98, komissio v. Portugali, tuomio 8.3.2001, Kok. 2001, s. I-1699, 20 kohta ja asia C-351/01, komissio v. Ranska, tuomio 26.9.2002, Kok. 2002, s. I-8101, 9 kohta).

12 Komission nostamaa kannetta on siis pidettävä perusteltuna.

13 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 98/8/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista ja Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Wathelet Jann Rosas

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä huhtikuuta 2003.

R. Grass M. Wathelet

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja